

चारायणीय तच्छात्रे । चारायणेभ्य आगतः वृज् ।

चारायणक तत आगते लि० ।

चारिणी स्त्री चर-णिनि ङीप् । करुणीष्ठणे राजनि० ।

चारित्र न० चर-“चरेत्ते” लृणा० णित्वन् चरित्रमेव

स्वार्थे अण् वा । १ चरित्रे २ स्वभावे हेम० । ३ कुलक्रमा-

गताचारे शब्दार्थचि० । “चारित्रं येन नो लोके दूषितं

दूषितात्मना” हरिय० १७० । ४ तिलिङ्गीष्ठस्ते स्त्री

शब्दरत्ना० ५ मरुत्वतन्त्रपुत्रभेदे पु० “मरुत्वतो मरु-

त्वतो देवामजनयत् सुतान्” इत्युपक्रमे “मरुत्वं चाङ्ग-

तिश्चैव चारित्रं ब्रह्मपद्मम्” हरिय० २०४ अ० ।

चारित्र न० चरित्रमेव स्वार्थे षञ् । चरित्रशब्दाद्ये ।

चारिन् लि० चर-णिनि । सञ्चारकारिणि गन्तरि “सङ्क्रमाय

निश्चि गूढचारिणम्” रघुः “प्राणापानौ समौ कृत्वा ना-

साध्यन्तरचारिणौ” गीता स्त्रियां ङीप् खरैचारिणी ।

चारी स्त्री चारो गतिभेदेऽस्त्यस्य अच् गौरा० ङीप् ।

गतिभेदयुक्तव्यक्रोडावां सङ्गी० दा० तङ्गे दलसञ्चादि-

कसुक्तं यथा

“न हि चारीं विना नृत्ये नृत्यस्याङ्गं प्रवर्त्तते । शृङ्ग-

रादिरसानान्तु भावोद्दीपनकारिकाम् । माधुर्योद्घर्त्तना

नृत्ये चारी चारुगतिर्भेदा” । अन्ये तु “एकपादप्रचारो यः

सा चारी न निगद्यते । पादयोश्चारणं यच्च सा चारी-

ति निगद्यते । करणानां समायोगः सङ्गच्छकः परिकी-

र्त्तितः । त्रिभिः खण्डैश्चतुर्भिर्ल्लो मण्डलं सप्तदाहृतम् ।

समनखा नूपुरविद्धा तिर्यङ्मुखी सरला च । कातरा

च कुयीरा च विस्लिष्टा रथचक्रिका । पाणिरेचि-

तका तत्तदर्शनी गजहस्तिका ! परावृत्ततला चारु-

ताडितायङ्गमण्डना । सप्तम्रीङ्गिका जगत्ता-

मिका चारुरोचिका । तलोद्भृता सञ्चरिता स्फुरिका-

पि तथैव च । लङ्घिब्रह्मा सङ्घटिता स्यादथैव मदालसा ।

उत्कृञ्चिता तिर्यङ्गुर्हं कुञ्चिता चापकुञ्चिता । षड्विंशति

भौमचार्य इत्याख्याता मनीषिभिः” । अन्ये तु । “सप्त

पादस्थिता विद्धा शकटस्यार्द्धिकापि च । विख्याता

ताडिताऽऽ बद्धा एकेका क्रीडिता तथा । अरुहता ख-

न्दिता च जनिता सन्दिता तथा । सन्दितास्तु सम-

न्तनी समोत्सारितचकृता । उच्छन्दिता च विज्ञेया

चार्यः षोडश भूमिगाः । इति भूमिचारी । आकाश

चारी यथा “चारी आकाशगा वक्ष्ये विज्ञेया त्वधरी

तथा । अङ्गिताडिता भ्रमरी पुरःक्षेपा च रुचिका ।

अपक्षेपा जङ्गावती विद्धा च हरिणमुता “जङ्ग-

ज्जान्दोलिता च जङ्गाजङ्गलिका तथा । विद्युत्क्रान्ता

भ्रमरिका दण्डपाशैति षोडश” । अन्ये तु । “विभ्रान्ता-

तिक्रान्ताऽपक्रान्ता च पादक्रान्तिका । अर्द्धजातदोल-

पादोद्भृता नूपुरादिका । भुजङ्गमासिका क्षिप्ताऽऽविद्धा

ताला च सूचिका । विद्युत्क्रान्ता भ्रमरिका दण्डपादा

तथैव च । आकाशचरिका एताः षोडशैव निरूपिताः” ।

एताञ्चैव भूमिचारोऽप्यनरभेदोऽस्ति । “तिर्यङ्चारी

जङ्गचारी अधचारी ति ता अहनीयाः । तैसाश्च न

गात्रेण लब्धाहारो जितयनः । छात्रे वा भित्तिदेये वा

प्रथमं ताः प्रयोजयेत् । रुचाहारं तयाम्बु भुङ्क्ता तां

न समाचरेत् । नृत्ये पादस्य विन्यासचारी सेवाभिधीयते ।

शृङ्गारादिरसानान्तु मवेदीपनकारणम् । माधुर्यं मूढसा

नृत्ये हृद्यतालमयान्विताः । नियतार्द्धविशेषाणां चारी

सञ्चारतो भवेत्” स० दामो० ।

चारु पु० चरति चित्ते-उण् । १ इहस्तो २ मनोहरे लि०

भेदि० “चक्षायतं चारुचमूखचर्मणा “अर्द्धप्रसारित

पुराधिपचापचारं” भावः । गुणवचनत्वेन स्त्रियां वा

ङीप् चार्वी चारुः । १ कुण्डने न० शब्दार्थचि० ।

४ रुक्मिणीतनयभेदे पु० “चारुगम्यन्दे इत्यम्” ।

चारुका पु० चारु+संज्ञार्थं कृत् । शरवीजकूपे क्षुद्रधान्यभेदे

भायप्र० तद्गुणा लक्षा यथा “चारुकाः शरवीजं

स्यात् कथ्यन्ते तद्गुणा वय । चारुको भद्रो रक्षो

रक्षापितृकफापहः । शीतलो लघुद्रव्यस्य कषायो घात-

कोपनः” । [याम् राजनि० ।

चारुकेगरा स्त्री चारुण कैशराण्यस्याः । नागरभुज्जा-

चारुगर्भे पु० श्रीजन्मस्य रुक्मिणीगर्भजाते तनयभेदे यथा

“तस्याम् (रुक्मिण्याम्) उत्पत्त्यामास पुत्रान् दश म-

हारयान् । चारुदेणं सुदेणश्च प्रदुम्नश्च महाबलम् ।

सुदेणं चारुगुप्तश्च चारुवाङ्मयं शौर्यवान् । चारुविन्दं

सुचारुश्च भद्रचारुलये च । चारुश्च बलिनं श्रीः

सुतो चारुमती तथा” हरिव० ११८ अ० । चारुगुप्ता-

द्वयोऽप्यलोक्ताः तत्पुत्रभेदे ।

चारुचित् पु० धृतराष्ट्रपुत्रभेदे “चित्तोपचितौ चित्ताक्षचार-

चित्तः शरासनः” भा० ध्या० ११७ अ० ।

चारुधारा स्त्री चारु चारुतां धारयति धारि-अण्

चार्वी धाराऽस्या वा । इन्द्रपत्न्यां शय्याम् लि० ।

चारुनेत्रं लि० चारु मनोहर नेत्रमस्य । १ सुतोऽने